

шалвари... На следващия ден трябваше да изпълним обещанието си и да помогнем на мюсюлманското момче да се сдобие с очакваните според суеверията предимства на християнското кръщение... Циганите се забавляваха, защото не знаех как да нося бебето; с мъка се опитвах да ми покажат, особено една възрастна жена, която явно бе церемониал майсторката. Тя сама ни придружи с Тури до църквата....

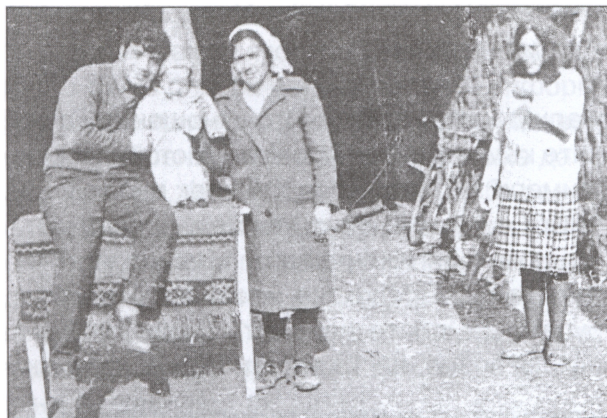
.... В Русчук (дн. гр. Русе – б.а.) имахме късмет, защото същата сутрин бяха кръщавали бебе и естествено бяхме поканени на празненството... на това циганско кръщение след кратката си поява в църквата, главният герой бе дал начало на празненството и то можеше да продължи без него. Така и не видяхме детето; дори и не разбрахме дали е момиче или момче, но пък се наслаждавах до насита на кръщелното му тържество.... настаниха ни на почетните места до кръстника, който бе нещо като церемониал майстор. Това бе самият Милано Николов – шерибашията или по-скоро царят на циганите от Русчук, както той предпочиташе да го наричат.

Милано се оказа доста по-внушителен мъж... Макар и не висок, той бе як; облечен бе в обикновени западни дрехи, а кожата му бе така набраздена от едра шарка, че сигурно видът му щеше да е отблъскващ, ако не бе циганският плам в очите му... Той бе господар на тържеството... водеше веселбата от началото до край – без и за миг да губи връзка с присъстващите” (Макфий 2007: 123, 127-128, 135-136).

И днес кардарашите канят за кръстник авторитетен член на фамилията – роднина от мъжката страна. Поканата за кръстник не е прието да се отхвърля – това е оказана чест.

В софийския квартал Факултета дълги години действа обичаят, когато дойде време да се кръщава детето, да го „хвърлят” на улицата. Жената, която излезе първа и го намери, знае, че трябва да му стане кръстница (Петрова, Антонова, Пенчева 2004: 50).

Циганите християни *кръщават* детето на 40-ия ден, когато стане

След кръщението

на шест месеца или на една година. Често се изчаква “хубав ден” – обикновено някой празник. Отиват в църква. Лингурарите от с. Ягода, Старозагорско поставят детето на земята, вярвайки в нейната очистителна сила. От там вече кръстено го взема майката.

През последните десетилетия за хороха-

ЕВГЕНИЯ И. ИВАНОВА • ВЕЛЧО КРЪСТЕВ